

पाञ्चाली

पाञ्चलिका, स्त्री, (पञ्चाली + स्वार्थे अण् । ततः कन् ततश्चापि अत इत्वच् ।) पञ्चालिका । इति भरतद्विरूपकोषः ॥

पाञ्चशब्दिकं, स्त्री, (पञ्चभिः शब्दैर्निर्वृतम् । “तेन निर्वृतम् ।” ५ । १ । ७६ । इति टक् ।) पञ्चप्रकारवाद्यम् । यथा, स्कान्दे रेवासखे । “अङ्गं चर्मजघैव तन्त्रजं कांस्यजं तथा ।

फुत्कृतश्चेति मुनिभिः कथितं पाञ्चशब्दिकम् ॥” पाञ्चार्थिकः पुं, (पञ्चार्थाः सन्त्यत्र । “अत इति-टनी ।” ५ । २ । ११५ । इति ठन् ।) पाशु-पतः । यथा,—

“पाञ्चार्थिकः पाशुपतश्चिद्रूपः स्फूर्तिमान्तः ॥” इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पाञ्चालं, स्त्री, (पञ्चाल एव । पञ्चाल + स्वार्थे अण् ।) शास्त्रम् । यथा,—

“पितृहृन्पुण्या द्वाद्विचयेन पुरज्जनः ।

राष्ट्रं दक्षिणपञ्चालं याति श्रुतधरान्वितः ॥

इति श्रीभागवते । १८ । पुरज्जनीपाख्याने । २५ । ५० ॥

“पञ्चानां विषयाणामन्यतोऽनवगतानां प्रकाश-नायालमिति पञ्चालं शास्त्रम् ॥” इति ।

“प्रवृत्तश्च निवृत्तश्च शास्त्रं पञ्चालसंज्ञकम् ॥”

इति च तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥

अत्र पञ्चालमिति पाठः किन्तु स्वार्थे णप्रत्यये पाञ्चालमपि भवति ॥

पाञ्चालः, त्रि, (पञ्चाले तदाख्याया प्रसिद्धे प्रदेशे भवः । “तत्र भवः ।” ४ । ३ । ५३ । इत्यण् ।) पञ्चालदेशोद्भवः ॥

पाञ्चालः, पुं, (पञ्चभिः प्रधानाभिर्नदीभिरलति पथ्याप्नोतीति पञ्चालः । ततः स्वार्थे अण् ।) देशविशेषः । स तु द्रुपदराजनगरम् । अधुना फरकावाह इति ख्यातः ॥ (यथा, महाभारते । १ । १३८ । १ ।

“पाञ्चालराजं द्रुपदं गृहीत्वा रणमूर्धनि ।

पर्याजयत भद्रं वः सा ख्यातु परमदक्षिणा ॥”

तद्देशवासिषु पुं भूजि ।) यथा,—

“पाञ्चालाश्चेदिमत्स्याश्च मूरसेनाः पटञ्चराः ।”

इत्यादि विराट्पर्व ॥

(ब्रह्मदत्तस्य सहचरविशेषः । यथा, हरिवंशे । २३ । २२ ।

“पाञ्चालकञ्जरीकाभ्यां तस्य सख्यमभूत्तदा ॥”)

पाञ्चालिका, स्त्री, (पाञ्चाली + स्वार्थे कन् । ततो ह्रस्वात् च ।) वस्त्रदन्तादिकृतपुस्तिका । तत्पर्यायः । पुस्तिका २ । इत्यमरः ॥ पञ्चालिका ३ । इति भरतः ॥ शालभञ्जिका ४ । इति हेमचन्द्रः ॥ पाञ्चाली ५ शालभञ्जिका ६ । इति जटाधरः ॥ (रीतिविशेषः । तल्लक्षणं यथा, साहित्यदर्पणे । ६ । ५ ।

“—वर्णैः श्रेष्ठैः पुनर्द्वयोः ।

समस्तपञ्चपदो वन्यः पाञ्चालिका मता ॥”)

पाञ्चाली, स्त्री, (पञ्चभिर्वर्णैरलति । अल + अच् । गौरादित्वात् ङीप् ।) पाञ्चालिका । (यथा, देवीभागवते । ४ । १६ । ४ ।

पाटलः

“यन्माथा मोहितश्चाहं सदावर्त्तं पटालिनः । परवान् दारपाञ्चाली मायिकस्य यथा वप्रे ॥” (पाञ्चाले भवा । पाञ्चाल + अण् । स्त्रियां ङीप् ।) पाण्डवपत्नी । तत्पर्यायः । कृष्णा २ पाण्डु-शर्मिला ३ पार्वती ४ द्रौपदी ५ याज्ञसेनी ६ वेदिजा ७ । इति जटाधरः ॥ सैरन्वी = नित्य-यौवना ८ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महा-भारते । १ । १६८ । ४१ ।

“कुमारी चापि पाञ्चाली वेदीमध्यात् समु-त्थिता ॥”

अस्य जन्मादिविवरणं द्रौपदीशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ रीतिविशेषः । पाञ्चालानां प्रियत्वादेवास्या-स्तथात्वम् । यथा, साहित्यदर्पणे । ६ । २ ।

“वेदभौं चाथ गौडी च पाञ्चाली लाटिका तथा ॥”

एतल्लक्षणं यदाह भोजः ।

“समस्तपञ्चपदामोजः कान्तिसमन्विताम् ।

मधुरां सुकुमाराश्च पाञ्चालीं कवयो विदुः ॥”)

पाट, य, (पाटयति कार्यान्तरप्रेरणात् पूर्व-कार्यं हेदयतीति । पट + णिच् + क्तिप् ।) सम्बो-धनम् । इत्यमरः । ३ । ४ । ७ ॥

पाटकः, पुं, (पाटयति दीप्यतीति । पाटि + णुल् ।) महाकिष्कुः । कटकान्तरम् । वादम् । अचादिचालनम् । मूलद्रव्यापचयः । रोधः । इति मेदिनी ॥ यामैकदेशः । इति हेमचन्द्रः ॥ (पाटयति क्लिप्ततीति । हेदके । मेदके, त्रि । यथा, हरिवंशे । १७१ । १४ ।

“अहं तमो घनीभूतमहमेव च पाटकः ॥”)

पाटचरः, पुं, (पाटयन् हिन्दुन् चरतीति । चर + पचाद्यच् । एषोदरादित्वात् साधुः ।) चौरः । इत्यमरः ॥ (यथा, प्रवृत्तविजये । ७ अष्टे ।

“मत्तिन् । कुलिङ्गसाहसिकत्वं क्लिप्तस्य पाप-पाटचरस्य ॥”)

पाटनं, स्त्री, (पट + णिच् + भावे ल्युट् ।) हेद-नम् । यथा,—

“अस्त्रिभङ्गं गवां कृत्वा लाङ्गलहेदनं तथा ।

पाटने कण्डशङ्काणां मासाहंशु यवान् पिबेत् ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वे यमः ॥

पाटलं, स्त्री, (पाटलो वर्णोऽस्यास्तीति । पाटल + अर्श आदित्वाच् ।) पाटलीपुष्पम् । इत्य-मरः ॥ गोलावाखपुष्पमिति केचित् । (यथा, भागवते । ४ । ६ । १४ ।

“पाटलाशोकवकुलेः कुन्दैः कुशवकैरपि ॥”

पाटलेति केचित् ॥)

पाटलः, पुं, (पाटयतीति । पट + णिच् + ट्वादि-त्वात् कलच् ।) श्वेतरक्तवर्णः । गोलाविरङ्ग इति भाषा । आशुधान्यम् । इत्यमरः ॥ अस्य गुणाः । अत्युष्णत्वम् । बहुनिष्यन्दित्वम् । चिदोष-कारित्वम् । इति राजवल्लभः ॥ तद्वर्णयुक्ते, त्रि ॥ (यथा, रघौ । २ । २६ ।

“स पाटलायां गवि तस्यिवांश्च

धनुर्दरः केशरिणं दर्शय ॥

पाटलिः

अधिकायामिव धातुमत्यां लोभद्वयं साधुमतः प्रफुल्लम् ॥”)

पाटलद्वयः, पुं, (पाटलस्य पाटलपुष्पस्य द्वयोः द्वयः । यद्वा, पाटलो द्वयः इति नित्यकर्म-धारयः ।) पुष्पागट्टः । इति राजनिर्घण्टः ॥ पाटला, स्त्री, (पाटलो वर्णोऽस्यस्याः । पाटल-वर्णत्वादेवास्यास्तथात्वम् ।) दुर्गा । यथा,—

“अपर्णानिकपर्णा च पाटला पाटलावती ॥”

इति तन्त्रसारं तस्याः शतनामस्तोत्रम् ॥

पुष्पट्टचविशेषः । पाटल इति भाषा ॥ तत्-पर्यायः । पाटलिः २ अमोघा ३ काचस्याली ४ फलेरुहा ५ लघ्वाटन्ता ६ कुवेराक्षी ७ । इत्य-मरः ॥ तान्त्रपुष्पी = कुम्भिका ८ सुपुष्पिका १० वसन्तद्वती ११ स्थाली १२ स्त्रिरगन्धा १३ अम्बवाक्षी १४ कालवृन्ती १५ । इति राज-निर्घण्टः ॥ मधुद्वती १६ कालास्थली १७ अलि-वल्गभा १८ । इति भावप्रकाशः ॥ कामद्वती १९ कुम्भी २० तोयाधिवसिनी २१ । इति रत्न-माला ॥ अस्या गुणाः । तिक्तत्वम् । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । कफवातप्रोषाधानवमिन्वायसन्नि-

पातनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ तुव-रत्वम् । अनुष्णत्वम् । रोधचयारुचिहिका-ट्टणानाशित्वम् ॥ तत्पुष्पगुणाः । कषायत्वम् । मधुरत्वम् । हिमत्वम् । क्षौद्रत्वम् । कफास-नाशित्वम् । तत्फलगुणाः । पिप्पातिसारदाह-नाशित्वम् । हिक्कासपित्तकारित्वम् । इति भावप्रकाशः ॥ * । तदुत्पत्तिर्यथा,—

“गते ब्रह्मणि सर्वोऽपि तपः संहृत्य तं तदा । लिङ्गं चित्रवने स्थाप्य प्रतिष्ठाप्य चचार ह ॥ विचरन् तदा भूयो महेशं कुसुमायुधः । आरात् स्थित्वागतो धन्वी सन्नापयितुमुद्यतः ॥ ततस्तमगतो दृष्ट्वा क्रोधाभातदृष्ट्वा हरः । स्मरमालोकयामास शिखायाश्चरणान्तिकम् ॥

आलोकितस्त्रिनेत्रेण मदनो द्युतिमानपि । प्रादह्यत तदा ब्रह्मन् प्रादादारभ्य कञ्चवत् ॥ प्रदह्यमानौ चरणौ दृष्ट्वासौ कुसुमायुधः । उत्सवर्जं धनुः श्रेष्ठं तज्जगामाच्च पञ्चधा ॥ यदासौन्मुष्टिवन्धस्तु रक्तपट्टो महाप्रभः । स चम्पकतरुजातः सगन्ध्याट्टो गुणाकृतिः ॥

नाहस्यानं शुभाकारं यदासौद्वजभूयितम् । तज्जातं केशरारण्यं वकुलं नामतो नगैः ॥ या च कीटौ शुभा ह्यासौदिन्द्रनीलविभूषिता । जाता सा पाटला रम्या भृङ्गराजिविभूषिता ॥

इति वामने ६ अध्यायः ॥

रक्तलोभः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ पाटलापुष्पसन्निभं, स्त्री, (पाटलापुष्पस्य सन्निभा सादृश्यं यत्र ।) पद्मकाष्ठम् । इति राज-निर्घण्टः ॥

पाटलिः, स्त्री, (पाटि + भावे णच् । पाटो दीप्तस्तं लातीति । ला + “अच् इः ।” उणां ४ । १९८ । इति इः । पाटलिपुष्पाणां अतिसुग्रीकताये-वास्या तथात्वम् ।) पाटलापुष्पट्टः । इत्यमरः ॥